

Πάcatul este un faliment economic (Ρουμανικά,

Μορφές

„Și acolo și-a risipit averea trăind în

dezmierdări” (Luca 15, 13)

Astăzi, iubiții mei creștini, astăzi este sărbătoarea noastră. Astăzi este sărbătoarea fiului risipitor; și deoarece toți suntem fii risipitori, de aceea zic că toți sărbătorim. Să sărbătorim deci, pentru că nu se cuvine să îl imităm doar până într-un punct pe cel risipitor, ci trebuie să-l imităm până la capăt.

Risipitorul pășea pe drumul cel rău, și când a ajuns deja pe marginea prăpastiei și era gata să cadă în haosul iadului, un gând l-a mântuit. Ce valoare are în lume un gând! De la gând pornesc toate crimele (căderile), dar și minunile virtuții. Așadar, un singur gând a fost suficient, ca un fulger, și în ultima clipă a făcut o mântuitoare cotitură; a schimbat direcția, a schimbat drumul, de acolo unde mergea spre iad, s-a întors spre cer.

Tema parabolei risipitorului este nemărginită. Ne prezintă două puteri: o putere este păcatul, iar alta este brațul cel puternic al Domnului, care îl prinde pe păcătos, îl ridică și îl face copil al lui Dumnezeu și moștenitor al Împărăției Lui. Din toată această minunată parabolă vreau să luați aminte doar la un singur lucru.

Frații mei, păcatul nu este o jucărie; este foc, care arde și distruge. Nu are urmări doar pentru viața care începe după mormânt, ci are urmări chiar de aici, din această viață, urmări la care trebuie să fie atent orice om.

Păcatul înseamnă și faliment economic. Distruge economic persoana, familia și popoarele. Acest lucru îl poate observa chiar și ateul. Acest lucru îl accentuează parabola atunci când zice că cel risipitor „a împrăștiat averea lui trăind în dezmierdări (desfrânări)” (Luca 15, 13). ([περισσότερα...](#))